

Risale-i Nur'un, aşkın vazifesi

Nurullah Çetinkaya: “Risale-i Nur ile mehdiyet ilişkisini tahlil eder misiniz?”

ÖNCE KUR'ÂN'A BAKALIM

Risale-i Nur'un mehdiyetle olan ilişkisi, Risale-i Nur'un aşkın, yani lahuti, yani İlahî vazifesinin ne olduğunun ifadesidir.

Yani Risale-i Nur'un görev tanımıdır.

Risale-i Nur'un aşkın vazifesinin ne olduğunu anlamak için Kur'ân'a bakmak yeterlidir. Kur'ân-ı Kerim 33 ayetiyle Risale-i Nur'a işaret ediyor. Bu başlı başına eşsiz bir hadisedir. Çünkü tek bir Âyetinin bir tek remzi ile bile yüksek hakikatlere kapı açtığı şüphe götürmeyen bir kitap, eğer bir meseleyi 33 Âyetiyle haber veriyorsa, bu meselenin bu kitap nezdinde ve tarihinde benzersiz bir vakıa olduğunun belgesidir. Dolayısıyla Risale-i Nur, bir mücedditten çok daha fazla esrara, envara, hakikate ve görev tanımına sahiptir. Bu fazlalık nübüvveti veya risaleti ifade etmediğine göre, hiç şüphesiz mehdiyeti ifade ediyor.

NUR TALEBELERİ BU MESELEYİ TAM TESLİM ETMİŞLER

Bu meseleyi ilk dönem Nur Talebeleri çok net bir şekilde tespit, teslim ve ifade etmişlerdir. Bediüzzaman da bu tespiti Risale-i Nur için makbul saymış ve kitabına almıştır. Meselâ şu satırlar bir mehdiyet ilanı niteliğindedir:

“Onun esası nur-u mahz-ı Kur'ân olduğu ve evliyaullahın âsârından ziyade feyz-i envâr-ı Muhammedîyi hâmil bulunduğu ve Zât-ı Pâk-i Risalet'in ondaki hisse ve alâkası ve tasarruf-u kudsîsi evliyaullahın âsârından ziyade olduğu ve onun mazharı ve tercümanı olan manevî zâtın mazhariyeti ve kemalâtı ise o nisbette âlî ve emsalsiz olduğu güneş gibi aşikâr bir hakikattir.”¹

YİRMİ SEKİZİNCİ AYETİN MÜJDELERİ

Bediüzzaman Risale-i Nur hizmetinin mehdiyet hizmeti olduğunu Birinci Şua'nın 28. Ayetinin tefsirinde doğrudan zikrediyor. Başka bir ifadeyle yirmi sekizinci ayet, mehdiyet mana ve hakikatiyle Risale-i Nur'un başını okşuyor. Bu Ayet şöyledir: “Yüridûne ey-yutfiû nûrallahî biefvâhihim ve ye'be'llahü illâ ey'yütimme nûrahû

velev kerihel-kâfirûn.”

Meali: “Allah’ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler hoşlanmasalar da Allah, nurunu tamamlamaktan başka bir şeye razı olmaz.”² Bu Âyeti cifer ilmiyle tahlil eden Bediüzzaman, bu ayetten beş tarih çıkarıyor:

1- Şeddeli lamlar birer lam, şeddeli mim asıl kelimedenden olduğundan iki mim sayılırsa buradan üç tarih çıkıyor:

a)1324 (1906): Bu tarih, Avrupa zalimlerinin, devlet-i İslamiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müthiş bir su-i kast plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverlerinin hürriyeti ilan etmeye hazırlandıkları ve Risale-i Nur müellifinin Kur’ân nurunu muhafazaya çalıştığı tarihtir.

b)1334 (1916): Dâhili ve harici olayların ülkeyi Cumhuriyetin ilanına doğru götürdüğü ve Risale-i Nur’un ilk ve fidanlık eserlerinin yazılmaya devam edildiği tarihlerdir.

c)1354 (1935): Sevr Muahedesinin bir neticesi olarak, Kur’ân’ın zararına gayet ağır şeraitle kâfirane fikirleri icra etmek olan planların akim kalması için Risale-i Nur’un nurani cüzleri ve fedakâr şakirtlerinin mukabeleye çalıştıkları tarihlerdir. Bu tarihler, ezanın Türkçeye çevrilerek okunmasına karşılık, Nur şakirtlerinin bu kâfirane faaliyete karşı mukabeleye çalıştıkları tarihlerdir.

MEVLÂNA HALİD’E VE RİSALE-İ NUR’A İŞARETLER

2- Şeddeli mim bir sayılırsa buradan bir tarih çıkıyor: 1284 (1868):

Bu tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ediyorlar. Bu tarihten on sene sonra Rusları tahrik edip Rus’un doksanüç (1293) muharebe-i meş’umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler.

Mevlâna Hâlid’in (ks) şakirdleri o bulut zulümatını dağıttıklarından bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor.

“LAM”LAR VE “MİM”LER OKUNDUĞU GİBİ İKİŞER SAYILSA

3-Şeddeli “lâmlar” ve “mim” aynen okunduğu gibi ikişer sayılsa 1393 (1973) tarihleri çıkıyor: Bediüzzaman’ın ifadesiyle bu tarihler ve sonrası: “Hazret-i Mehdi’nin şakirtlerinin zulümatı dağıttığı” tarihlerdir.³

Âyetin tarihlerle tahlili Bediüzzaman’a aittir. Mevlâna Halid (ks) 1200 senesinin

müceddidi, yani 12. İmamı ve müceddidi4 sıfatıyla şakirtleriyle Rus'tan gelen zulümatı dağıtıyor, ondan yüz sene sonra başlayıp kıyamete kadar devam edecek zaman dilimi de, Hazret-i Mehdi'nin hizmet zamanı oluyor.

Bu dilimde de Hazret-i Mehdi'nin şakirtleri süfyanizmin zulümatını dağıtıyor.

Bilindiği gibi bu son tarihlerde, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsi olan Nur Talebeleri "Risale-i Nur'un nâşir-i efkârı" hizmet misyonuyla, "Asya'nın bahtının miftahı meşveret ve şûrâdır" hizmet vizyonu ile, Yeni Asya Gazetesi ile meydana atılmışlar ve Risale-i Nur'un imanî, içtimaî ve siyasî meselelerdeki çizgisini bu gazete ile güncelleyerek kamuoyuna duyurmak suretiyle, süfyanizmin dinî, içtimaî ve siyasî zulümatını dağıtmaya çalışmışlardır.

Nur Talebeleri bu nuranî istikrar çizgisini "Zübeyrî çizgi" unvanıyla o günden beri devam ettiriyorlar ve inşallah kıyamete kadar da devam ettireceklerdir.

RİSALE-İ NUR KABINA SIĞMIYOR

Bizzat Risale-i Nur'un kendi metinleri dikkatle incelenirse, Hazret-i Mehdi'nin eseri olduğunu ele veriyor.

Evet, Risale-i Nur kabına sığmıyor. Risale-i Nur, yazılı bulunduğu altı bin sayfadan taşıyor. Nur hakikatleri bulunduğu yerde boş durmuyor, mutlaka hizmet-i imaniye yapıyor.

Bu konuyu birkaç maddede özetleyecek olursak:

1-Tarikat geleneğine uymayıp, yerine bir şeyh veya halife bırakmayan müellifin, "mevtim, hayatımdan ziyade dine hizmet edecek"5 sözü olağan bir söz değildir; bu, Risale-i Nur'un kabına sığmadığının tespitidir ve bir mücedditten fazlasıdır.

Elli dört yıldan beri müellifi hayatta olmayan ve üzerinde baskı fırtınaları koparılmaya devam eden bir eser, bütün bunlara rağmen, giderek daha fazla bir etki alanına sahip oluyorsa ve okunma oranı açısından giderek Kur'ân'dan sonra ikinci sıraya gelip oturmuşsa; bu, bir mücedditten fazlasıdır.

Yazıldığı günden bu güne, devlet çapında bütün baskılara ve engellemelere rağmen, milyonlarca kişinin imanını kurtarması, milyonlarca kişiye ilim, ahlâk, takva ve pozitif enerji kazandırması ve sinerjisinin giderek önüne geçilemez derecede yükselmesi, performansının fevkalade artması bir mücedditten fazlasıdır.

Bu fazlalıklar, Risale-i Nur'un mehdiyet görevi ile istihdam edildiğinin açık delilidir.

RİSALE-İ NUR KÜÇÜK BİR HANEYİ TAMİR ETMİYOR

2- Eserleri en az yüz sene sonrasına isabetli çözümler sunması, kıyamete kadar dünyanın salahlı haritasını çıkarması, sadece içinde yaşadığı toprakların değil, İslam coğrafyasının dertlerini dert edinmesi, eserleri ile bütün dünyaya hitap etmesi bir mücedditten fazla olan tecellilerdir.

“Risale-i Nur, yalnız bir cüz’î tahribatı ve bir küçük haneyi tamir etmiyor. Belki küllî bir tahribatı ve İslâmiyeti içine alan ve dağlar büyüklüğünde taşları bulunan bir muhît kaleyi tamir ediyor. Ve yalnız hususî bir kalbi ve has bir vicdanı ıslaha çalışmıyor. Belki, bin seneden beri tedarik ve terâküm edilen müfsid âletlerle dehşetli rahnelenen kalb-i umumîyi ve efkâr-ı âmmeyi ve umumun ve bâhusus avâm-ı mü’minînin de istinadgâhları olan İslâmî esasların ve cereyanların ve şeâirlerin kırılmasıyla bozulmaya yüz tutan vicdan-ı umumîyi, Kur’ân’ın i’câzıyla ve geniş yaralarını Kur’ân’ın ve imanın ilâçlarıyla tedavi etmeye çalışıyor.”6

RİSALE-İ NUR’DA İSTİHDAM ESASTIR

3- Peygamber nasıl baştan sona vahye mazhar ise, mehdi de baştan sona sünuhata ve tuluata mazhardır. Risale-i Nur vahye yakın sünuhat-ı kalbiye ile yazılmıştır. Bediüzzaman Risale-i Nur için diyor ki: “Vahiy değil ve olamaz. Hem umumiyetle dahi ilham değil, belki ekseriyetle Kur’ân’ın feyziyle ve medediyle kalbe gelen sünuhat ve istihracat-ı Kur’âniyedir.”7

“Risale-i Nur’un mesâili, ilimle, fikirle, niyetle ve kastî bir ihtiyarla değil; ekseriyet-i mutlakayla sünuhat, zuhurat, ihtarât ile oluyor.”8

Bediüzzaman ister ilk dönem eserlerini verdiği Eski Said döneminde, ister Risale-i Nur’un temel eserlerini verdiği Yeni Said döneminde, isterse siyasete istikamet çizdiği Üçüncü Said döneminde olsun; sünuhata mazhar olarak eser vermiş, istihdama mazhar olarak hizmet yapmıştır.9 Eski Said döneminde verdiği eserler mana, mahiyet ve üslup açısından daha vecizdir ve Yeni Said döneminin Risale-i Nur’ları için bir çekirdek ve fidanlık hükmündedir. Bediüzzaman ilim hayatında çıraklıktan ustalığa bir basamak takip etmemiştir. Her üç döneminde de kemal derecede sünuhat-ı kalbiyeye mazhar olmuştur. Telif sırasında sıkça kullandığı “kalbe ihtar edildi”, “mezun değilim”, “perde kapandı” gibi ifadelerle de bu hakikati teyit etmiştir.

Bütün bunlar bir mücedditten fazla olan tecellilerdir.

BEDİÜZZAMAN, KENDİ ESERLERİNİ DÜZELTMEMİŞTİR

Bediüzzaman ister eşref saatte olsun, ister çok sıkıntılı ve hastalıklı dönemlerinde olsun, yazdıklarını sonradan asla düzeltmez, asla kalem oynatmazdı. En düzensiz gördüğü eserler için bile şöyle derdi: “Tanzimsiz, müşevveş bir sûrette idiler. Onlar ne hal ile yazılmış ise, öyle kalması lâzım geliyordu. Sonradan tashih ve tanzim etmeye mezun değiliz!”¹⁰

“Birkaç cihette halim perişan ve birkaç hastalıkla vücudum sarsıldığı bir zamanda acele yazılıp, birinci müsveddeyle iktifa edildi. Hem yazdığım vakit, irade ve ihtiyarımın olmadığını hissettiğimden, kendi fikrimle tanzim veya ıslah etmeyi muvafık görmediğim için bir parça fehmi işkâl edecek bir vaziyet aldı.”¹¹ Bir müellifin kendi eseri için yaşadığı bu durum normal bir durum değildir. Bu tecelli, bir mücedditten fazlasıdır.

KIYAMETE KADAR İMAN HİZMETİ

4- Nihayet Bediüzzaman “zahirîne alel-hak” hadisinin tevilinde, Risale-i Nur şakirtlerinin bazen mağlubiyet, bazen galibiyet içinde, izn-i İlahi ile kıyamete kadar hizmetlerine devam edeceklerini beyan ediyor.

Bu beyanlar ve ihbarlar, bu hizmetin mehdiyet hizmeti olduğunun tescilidir.¹²

Bu bahirde daha çok fazla katre bulunmakla beraber, şimdilik bu kadarla iktifa edelim.

Dipnotlar:

- 1- Tarihçe-i Hayat, s. ; Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 382
- 2- Tövbe Sûresi: 32
- 3- Sikke-i Tasdik-i Gaybî, YAN., İstanbul, 2011, s. 156, 157
- 4 -Sikke-i Tasdik-i Gaybî, YAN., İstanbul, 2011, s. 30
- 5 -Şualar, s. 375; Mektubat, s. 418
- 6- Şualar, s. 163.;
- 7- Şualar, s. 615; Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 89; Ayrıca bakınız:Barla Lahikası, s. 97.;
- 8- Kastamonu Lahikası, s. 163.;
- 9- Mektubat, s. 308, 359, 364, 371.;
- 10- Mektubat, s. 476.;
- 11- Şualar, s. 92.;
- 12- Kastamonu Lahikası, s. 26